

Svědectví z Estonska

Výjezd TAPA 15

Lucie Světloňová, KS Ostrava (23)

Ráda bych zde sepsala, co se mi na misijním výjezdu v Estonsku nejvíce líbilo a jak Bůh skvěle jednal.

Na začátku pobytu jsme nejen připravovali workshopy, ale také se hodně modlili. Líbilo se mi, jak jsme šli po městě po skupinkách různými směry a modlili se za dané lidi, domy a ulice a za to, co nám Bůh dával na mysl. Během těchto modliteb jsem od Pána přijala, že ty modlitby jsou jako ohnivá čára, která zanechává stopu v tomto městě. Také jsem na sobě poznala účinek těchto společných modliteb, protože duchovní tlak, který mě provázel více méně po celou dobu pobytu, výrazně polevil. Během dnů, kdy jsme měli workshopy, jsme se dopoledne modlili a chválili Pána, což byl opět skvělý čas, který byl nezbytný pro chod celého programu. Ještě jednou jsme během pobytu vyrazili na modlitební procházku a to jsem vnímala, že je dobré se modlit za rodiny a vztahy v nich a za to, aby se lidé v Estonsku nebáli učinit rozhodnutí, které jim pomůže dostat se z jejich opakujících se problémů (i vy se za to můžete modlit).

Dále pro mě bylo důležité vidět, že náš tým Bůh hodně sjednotil. Pět lidí našeho týmu bylo z jedné mládeže, kam patřím i já, a mohla jsem vidět, že jsme se skrze Estonsko více poznali, překážky ve vztazích zmizely a naše kamarádství bylo prohloubeno, za což jsem moc vděčná.

Jednou jsem se dívala na video, ve kterém jeden evangelista vyprávěl o své zkušenosti z kázání evangelia dětem v Africe. Po kázání je vyzval, aby se přihlásily všechny, které měly nějaký zdravotní problém. Poté vyzval děti, které seděly kolem nich, aby na ně vložily ruce a řekly: „Buď uzdraven ve jménu Ježíše Krista.“ Výsledkem toho bylo, že Ježíš děti uzdravil. Nenapadlo mě, že to samé uvidím i v Estonsku. Bylo skvělé vidět děti, jak se modlí tuto krátkou modlitbu. A ještě „skvělejší“ bylo slyšet svědectví malých dětí, které byly uzdraveny. Chvála Ježíši!

Já jsem měla na starosti ještě s dvěma dalšími holkami divadelní workshop. Na ten se první den přihlásila jedna holčička, druhý den to byly tři holky a třetí den asi čtyři. Na tom si lze všimnout, že drama v Estonsku není zas tak oblíbené. Na druhou stranu to bylo moc fajn, načež po třech dnech workshopů ty holčičky pak přišly do kostela na bohoslužbu. Super! Modlím se, aby si v místní církvi opravdu našly místo.

Nakonec bych chtěla zmínit obrovské požehnání, které jsme obdrželi u rodiny Kivisildových. Mají deset dětí a každé z nich je skvělé a originální. Jejich pohostinnost byla natolik velká, že jsme po obědech a večerích museli mít určitou dobu odpočinek (tzv. hippo-time, autorka termínu Elen Rončková), kdy jsme oddychovali jako hrochové.

Jsem vděčná za celý tento pobyt a za modlitební a finanční podporu našeho milovaného sboru KS Ostrava.

Na www.go-east-mission.net vychází v říjnu 2015.

[Německá verze je zde.](#) Estonská verze [je zde.](#)